

பத்திரிகைத் தொழில்

(கிரு. அ. செ. புருஷாணந்தன்)

(முற்றெழுடர்)
இனி, தமிழ்ப் பத்திரிகை உல
அக்லு வருவேரம்.

தமிழ் நாட்டில்—ஏன் இந்தியா
விலேபே பத்திரிகை படிக்கும் ஆர்
வம் முதலில் ஏற்பட்டது எட்டின்
அரசியல்களிற்கிச்சிக்குப் பிறகுதான்.
1921ல் சுதங்கியாகக் கொண்ட
மும்முரமாக நடைபெற்றாக்கொண்ட
திருந்தது. தேவேக்களிற்கிச்சிநாளாக
தம் பொங்கிக்கொண்டு வந்தது.
தினமும் ஏராளம் பேர் சிறைசென்
ரூப்கள். மறியல், சிறைபுகுதல் முதலியனாற்றால் தேசம் கொந்தவிற்
துக்கொண்டிருந்தது. தேசிப்புறப்பக்
கத்தைப்பற்றிய புதினங்களை அறி
வதற்கு ஜனங்கள் தடித்தார்கள்.
அவர்களுடைய இந்தத் தடிப்பின்,
நாகத்தின விலைவுதான் “கந்திரச்
கங்கு” என்ற பத்தரிகை. இது, புதினங்களைத் தேவேக்கிச்சிய ஜனங்களுக்குப்
புதினங்களை அளவிக்கொடுத்தது.
அததோடு, அவர்களுக்கு ஆவேசம்
டண்டாக்கும் மருதுகளையும் கலங்
து கொடுக்க ஆரம்பித்தது. இதனால்
அரசாங்கம் அதன்மீது கண்ணவைத்துவிட்டது. அதற்குப் பின்
ஏர், அதற்கு அச்சாகுத்ததன்
தகைஉத்தரவுக்குப்பினர் ‘கந்திரச்
கங்கு’ நடைபெற்ற விந்தை
யை கிளகட்டகளுக்குமுன் ஓலங்கக
வந்தி இந்தயைப் பத்திரிகையாளர்
ஒருவர் வர்ணிதத்தைப் பர்த்தால்
எங்கள் தமிழ்க்கட்டார் ரஸ்பருக்கும்,
ஜெர்மனியாப்படுக்கும், வட நடை
டாருக்கும் எவ்வளவும் களத்தைவரல்ல
எங்களுக்கு. ‘கந்திரச்சங்கு’ கவீரி
யாலயம் முடிப்பட்டு கதவுகள் எவ்வளம்
‘ஸ்லீ’ வகைப்பட்டாருக்கு
மாம். ஆனால் உள்ளீர் பத்திரிகை
அச்சாக்கக்கூண்டிருக்குமாம். அச்சாகப்படும் ஏராமங்களுக்காலையம்
நாள் தவறுமல் பத்தரிகை தொண்டர்கள் மூலம் போய்ச் சேஷன்து விடிபோக்காக்கும் விடுமாம்.

தமிழ்நாட்டிலே வரசக்ரங்களைவரா
ளம் பெறுக்கீ வைத்த முறைபத்தினி
கை கூதநகரீக்கக்கூடுது.

தமிழ்நாட்டின் விஸ்தீரணத்தை
மும் ஜனத்தொகையையும் பார்க்க
கும் போது இங்கே பத்திரிகைகள்
மிகக்குறைவு என்றான சேரல்ல
வேண்டும், அதைமும், நினசரிகள்
மிகமிகக் குறைவு. ஆனால், பொது
வாக இன்னுமேரா நிலைமையைக்
கவனித்தால் இந்தக்குறைப்படலத்
துக்கு இடமில்லை. தமிழ்நாட்டிலே
எழுததற்காக்கள், அதவுது பத்
திரிகைப்படிக்குத் தத்துப்புள்ளவர்கள்
ஏதாலோ பீப்பர்

பத்திரிகைத் தொழிலை தனியே
ஒரு வியாபார விஷயமாகக் கைவைத்
தருக்கும் வியாபார விற்பனைகள்
அல்லது நம்மிடையே பலர்களை, ஆவர்
களால் பத்திரிகைத் தொழில் கேவல்
மடைக்குறைந்து. இவர்களுடைய
நோக்கம் பூவுரை நிமையல்ல,
பணம்தான். அதற்காக இயர்கா
யாருக்கும், எதற்கும் தேவதியான
ஆட்டம் ஆகுவதற்கு கிறதும் ஏன்
நறபதில்லை. அப்படிப் பத்திரிகை
முதலரளிகளில் பல படிப்பீர் ஜில்
ஏதவர்கள். வியாபாரத்தின்கூடிய
படிப்பு சுவசியமென்று இல்லை
தான்! (Bombay Chronicle)
'பம்பாய் குரைஞர்கள்' பத்திரிகை
ஆகிறியகும் ஆகவே திருத்தப்பத்திரி
காகிறியா மகநாட்டாத் தலைவரு
மரன் எஸ். ஏ. பிரிலலு ரூபசுப்பம்
பத்திரகாரியர்களைய் ஆருக்க
அடியிரட்டு தலைமுறை பல தசை
லோக காசுகளுடைய பத்திரிகைகள்

சிக்கியிருப்பதுகள் பெரிய விபரீ
தம்¹ என்ற சொல்லி வருத்தட்பட்ட
டார். இந்த செல்லாக் காசுகளால்
பத்திரிகை உலகத்துக்கு பெறுங்
தினமுய்ம் அவமதிப்புமின்டாகின்
நன். தமிழ் நட்டிலே பத்திரிகை
உலகில் ஒரு பாட்சியை உண்டாக்கி
யார் முதல் திரு. T. S சோக்கலிங்கம்,
இவர் பலவருஷ்காலம் 'தினமணி' பிளிங்கு
திருஞ்சர். தினமணின்ற தமிழ்த்
தினசரியை நடத்திய சேரபங்கர
ஒரு தமிழர் மல்ல. தமிழ் தெலுங்
கு முதலிப் பராவூதகளில் ஆட்களை
வைத்துப் பத்திரிகைகள் நடத்தும்
பெரிய முதலரான் இவர். சம்பள
யெல் சம்பக்தமாக முதலரான்
யேஒ தகராறுபட்ட சில உடன்
ஆசிரியர்த்தஞ்சாக பீராக்கவின்டு
மும் 'தினமணி'யை விட்டு வெளி
யேற்றிட்டார். தினமணிக்கும்
செங்கலிங்கத்துக்கும் இருத்தற
வை அறநிதீர்களு இது பெரிய
ஆசிரியர்த்த உண்டாக்கிற பத்திரிகையில் உலகத்தின் பள்ள
வத்தைக் காத்துக்கொள்ள வேண்டு
முடிபே பூரி சொக்கவின்கம் தாம் வில
கூபதாகச் சொல்லுகிறோர். இந்த
'தினமணி' சம்பவம் கூடபெற்ற
காலத்தைப் பேரசித்துப் பார்த
தலை அது ஒரு மகத்தான செய்கை
என்றே சொல்ல வேண்டும், புத்தம்
கொந்தாற்றுத் தொண்டிநுக்கும்
மூமயும், கடதாகவில் யராவில்
குத்தரவில்லை ஏற்புள்ள காலம்.
அப்படி விலை கொடுத்தாலும் கட-
நாளிக்கூடிப்பது அருமை, புதிய
பத்திரிகை, அதுவும் ஒரு தினசரி
ஆரம்பிப்பதென்ற எண்ணீடும்
யாருக்கும் எழுமாட்டாது; எழுத-
ஞகரியம் வரமாட்டாது. இந்த கிளை
யில்லை சொக்கவின்கம் தமது
சுதா ஆசிரியர்களோடு தினமணிப்
பத்திரை உதற்த் தள்ளிகிட்டு
வெளிபேற்று. யாருமே எதிர்
பார்த்திராதபடி - ஆசிரியர்ப்புமிட்டு
ஒரு தினசரிப்பத்திரிகையை ஆரம்
பித்தார். பத்திரிகை தொடங்குமுன்
ஏனோ அதற்கு பொதுஜன ஆகரவு
ஒண்டிய அளவுக்கு மேல்ரகச்
கிடைத்தது, 'தினமரி' என்ற அவ-
ருடைய தினசரிப் பத்திரிகையின்
கிறந்துவிழுவுக்கு வடாட்டிலிருந்
து அமர்தபஜார் பத்திரிகையின்
ஆசிரியரன தழுங்காங்கி கோணங்கள்
அழைப்பதோர். இந்தியப்பக்தத்திரைகை
உலக்கில் அற்புதமான கரியங்கள்
இவை, அதனால்தானே, என்னுடே சிர
'தினசரி' கிறப்புவிழு வைப்பும்
செயதப் படங்களோடு ஒன்றுக்
உலகைங்கும் காட்சிக்குப்போயிருக்கிறது.

தமிழ்ரட்டிலே பத்திரிகைகள்
 ஆரம்பித்த மீச் சொற்பாலத
 துட்டுயே பொதுஜன ஆராவை
 நஸ்து பெற்றுவிட்டபத்திரிகைகள்
 ‘தனசுரியும் ‘கல்யுமீ’ பத்திரி
 கள் உடைகின் சிரத்தாந்தங்கள் குறு’
 பிடிவண்டிப விஷயம் இது,

பத்திரிகைகளுக்குள்ளீட்டின் தனி பதிப்புப் பெரியதா, சில வருகைகளும் மிகக்குறையிலும், ஏனைப் பொரா கால வெள்ளயீழுகளையும் பூர்வகங்களைப் பதற்கில்லை. வரா, பார்த்த, மாத என்றன யீழுகள் அடிநோடு, வரபூர்க்குறையிலுள்ள அமைச்சுகளையும் தரங்கள் வெள்ள வருவனவும் இவற்றில் உண்டுதன்டீப் பூவு ஏழங்களுக்காக வெள்ள வருவனங்களுக்காக உண்டு. இங்கேயர், சின்மார், சங்கீதம், ஸ்யனல், டெண்கள், பூமிக்குறைகள் — ஆகையும் முத்துத் தனித்தனியே பதற்காகக்கூடிய ஏவளியுடையதான். தமிழ்வெள்ளங்களுக்காக அதனால் போன்ற பார்த்த மாத என்ற நெஞ்சிப்பகுதிகளிலே

களிலே அபிவிருத்திக்கு வல்லாவர் வோ இடமுண்டு. முதலில், தினசரி களின் தொகையே மிகக் குறைவு இத்தனை பெரிய தமிழ்ச்சட்டிலே பத்துத் தினசரிகள் நடைபெற வில்லை. உள்ள சிலவற்றின் ஸ்தாபனங்களும் “அண்டிப் பின்முக்கும் விலையிலுள்ளன. சொந்தமாக, ஆனால் கிலப் பத்திரிகை ஸ்தாபனங்களிலே இருப்பதைப்பீவு, உடலுக்குடன் உலகத்துப் புதினங்கள் வஞ்சுகோசுக் கூடிய நன்ன இயந்திர வசதிகள் உள்ளவை குறைவு. பர்க்கங்கள் மிகக் குறைவு, சிலசமயம் யுத்தப் புதினகளே முழுவதும் பிரசரிக்க முடியாமல் விளம்பரங்களுஞ் செப்பத்தகளுஞ் சேர்ந்து ஒரே குப்பையாகிறது. இந்த வகுவணத்திலே காலைப்பதிப்பு, மாலைப்பதிப்பு, முடலாவது இரண்டாவது முன்றாவது பதிப்புகளை என்ற விஷபத்தைப் பூச்சுவண்டாம்.

தமிழ்த் தலைவரிப் பத்தரிகை
 திலையங்களில்தான் புதிய புதிய
 கலைச்செராற்றள பிறக்கின்றன. ஆன
 கில டைஸ்ட்ரைவில் எட்டும் செய்திகளை
 முதன்மூலம் தமிழாக்குப்பார்கள்
 திவரிபப் பத்திரிகைகளார்கள்.
 உதரண்மூச், Eagle Bomber
 என்ற பெயர் யுத்த வளத்தின் ருத்து
 வந்தவுடன் துவசர துவசரமாகப்
 பத்திரிகாவுபத்தர் மலையைப்பை
 உடைத்துக் கண்டு சிடித்த வர்த்த
 வதை தீவி 'குஞ்சப் பரம்பரை
 விரைவும் என்ற அழகானவர்த்ததை
 'ஷ்ரீகாந்தன் இாங்கை' 'பழக்கும்
 குணங்கள்' என்பதை பேர்லாம்
 அப்படி செருக்கடியிலே தனசரித
 கார்யால்வாக்களில் பிறக்கவிப்.

இன்று யுத்தம் கூடுபெறகிறது. தந்தி, பொலை போகுவதது தங்கள் மக்குப்பதாமதப்படுகிறது. ஆனால் துவக்குபுள்ள தனசரிப் பத்தரிகை காலத்தில் வண்டன முதலிய நூர் தேவ் மகளினிற்குநூறு செய்துகள் ஏழாம்பகு மாஸ்வேதத்தில் வருத்தமான பேர்களிற்கு, ராய்ட்டரும் (Reuter) அலீஸ்ரவியேட்டர்கள் கார்டு தாவகள் கேள்விக்கும் உள்கூத்துச்செய்துகண்டுதனுக்குட்டங்கள் அதுப் புதுமணி ஒருநாள்துங்கள் ஆந்தய், இல்லங்கைப் பத்தரிகை களில் அதை வெளியிருப்பது செய்கின்றார்கள். யுத்தகால மெண்டும் பத்தரிகை செய்தி விழுவதுக்கே சுற்றும் சுணுக்கு வழி படாத்தியிலு அசினர் பராத்து

நெடுங்காலம்; அதற்கிண அவும்
தூகும் புரையன வசத்தினு
ஏயுத்தோரத் திருக்கருகள்
நெண் மலைத்தலே சோதி தீர்மை
எமர்களுக்கு அப்பால நீற்றியின
நைட்டபெற்றுத்தனவுகளை ராய்ந்தர்
அடிவீழ வியட்டட பிரகா, யும்
டெட்டாராய் முதலிய எச்சநிலதை
பகுதிகள் முன்ம கொழும்பல இரு
நூப்காலை பத்திரிகை ஸி. நீ. நீ.
பாராக்ரூம.

நிலைத்துக்கு 40 வருட்களால்
வீகம் அனுப்பும் டெலிபிரின்டர்
(Teleprinter; தீமிலைத்துக்கு எண்ணு
படி வாடகைதான் வீதம் அனுப்பும்

நிற்கும் இந்தச் சமயத்திலே இருப்பது தலாஞ்சு மனி நேரங் கழித்து மறந்தன காலை யாழ்ப்பாணம் வந்து ரேர்க்கறது அது சரிவரா எல்லாருக்கும்போய்ச் சேர நடுப்பகலாய் விடும். இந்த சிலைமை இல்லங்கையிலும் அப்படி; இந்தப்பாவிலும் அப்படி. ஏனைய நாடுகளிலே இதற்காகத்தான் நட்டின் பல மத்தியகளிலும் கிளைவில்லங்கள் வைத்து எல்லாவற்றிற்கும் ஒரேநேரத்தில் பத்திரிகைகள் வெளியாகும்படி ஏற்பாடு செய்திருக்கிறார்கள். அல்லது பத்திரிகையங்களில் ஆகாய விரயனங்கள் வைத்திருக்கின்றார்கள். புத்தம் முழுந்தபீர் இந்த ஆகாயச்சுமானவசதி இல்லங்கையிலும் இந்தப்பாவிலும் ஏற்பட இடமுண்டு.

வெளிர்ட்டுத் தினகரிப் பாத்திரி
கைகளிலே செய்கேள் வெளியா
அம் ஏதிசப் வேகத்துக்கு உதார
ணமாக இதைப் பார்க்கவாம்.

கப்பவில் ஒருநாட்டின் தற்கொலம்
கம் வாங்கு சேர்ந்த ஒரு பிரமுகரை
அத்த நாட்டுப் பத்திரிகை கிருபர்
ஒருவர் பேட்டிகாணச் சென்றுர்,
இருவரும் கப்பவில் சம்பாஷ்ணை
பை முத்தக்கொண்டு சொற்ப
கோத்தால் இறவகைக் கொடக்கு வங்
தார்கள். உடனே அவர்களுக்கு
அப்பொழுதுகள் வெளிபான
அன்றைய தினசரிப் பத்திரிகை
கொடுக்கப்பட்டது. அதிலே அவர்களுடைய பேட்டி விபரங்கள்
வெளிபாரியிருந்ததைக் கண்டதும்
அந்த வேறுஹர் மஹாவீர் பிரமித்
துப்போனாராம். நடந்தது என்ன
வென்றால் பேட்டி முடிந்த உடனே
பே அறந்தைக் கருத்தில் முதலில்
ஏழு கிருபர் கொண்டியாத புரு
விஸ மூலமாகப் பத்திரிகையாலபத
துக்கு அனுப்பியிட்டார்! அவர்கள்
கப்பவில்லை தீர்வத்துமுன்னரே
விஷாம் அக்கங்குப்போய் வெளி
யாக்கும் வட்டாது! சு-வி போன்,
டெலிபிரின்டர், ஆட்டிடா, ரேட்
யே! இத்தனை நவீனக் கருவிகளும்
போன்றவன்று மேல்கூட்டார்
புருக்களின் உதவிகைப்படும் தேடுக்கிற
ஙன். செய்திகள் அனுப்புவதற்
தெல்லே அங்கவல்லாம் பூருக்களைப்
பழுங்கி வைத்து நூக்கிருக்கலாம். பத்திரிகைத் தொழிலின் ஈப்பட்டவர்
கள் கூடியவரை எவ்வளவு விரைவாகப் புதனங்களை வெளியிட முதியும்மா அவ்வளவு விரைவாக வெளியிடவேதான பார்க்கிறார்கள்.

அதற்கேற்றபடி, பிறாடுவளிலே
பத்தரிகை படிப்பவர்களும் புகை
ங்களை அறவதற்கு ஆவல்லாடு இரு
க்கொண்டுர்கள். காலபிலே படிக்
கையிட்டெழுத்தும் ஒருஷலு
டைய முதல்வீலை பத்திரிகை படி
பபத க.ப.பி குழப்பதூடப் பிற
குடான். அவன் நிததிராவிட்டெ
ழுழுவன் பத்திரிகை வீட்டுக்கு
ஏது அவன்கை காற்றுக்கிணங்குரு
க்கு. ரிக்ரஷா இழுப்பவன் முதல்
சுலவ விதமான தொழிலாளிகளும்
பத்திரிகை ஏடுக்கத் தவறவகைல

ஒன் தவறுமல், மணி தவறுமல்
காது கைக்குப் பத்திரிகை வருடன்
மது, அதை வருகையில் பிரத்துப்
யார்த்தஷ்டி அபபால் ரோட்டு
ஷ்டுக்கிறே / . “என்ன கூக்கறு,
ஒன்றுபடுமே கணமல்லே” என்று
அலுத்துப்போய்ப் பல சமயங்களில்
ஷ்டாகன்டும் செபக் கிறும். ஆலுவ
உண்ணமயில் ஆத்தப் பத்திரகை
அப்பதித் தலைமும் மெனியாக்கி உ
ஊள் பாகது தீவில் பொழுதன் எத்
தன்பேச் அறவர்கள். எத்தனை
மலூஷாக்களை சுறுசுறுப்பான்
உழைப்பையும், அபந்தாரங்களை
மத்தேவேக உண்டப்பையும் பெற்ற

